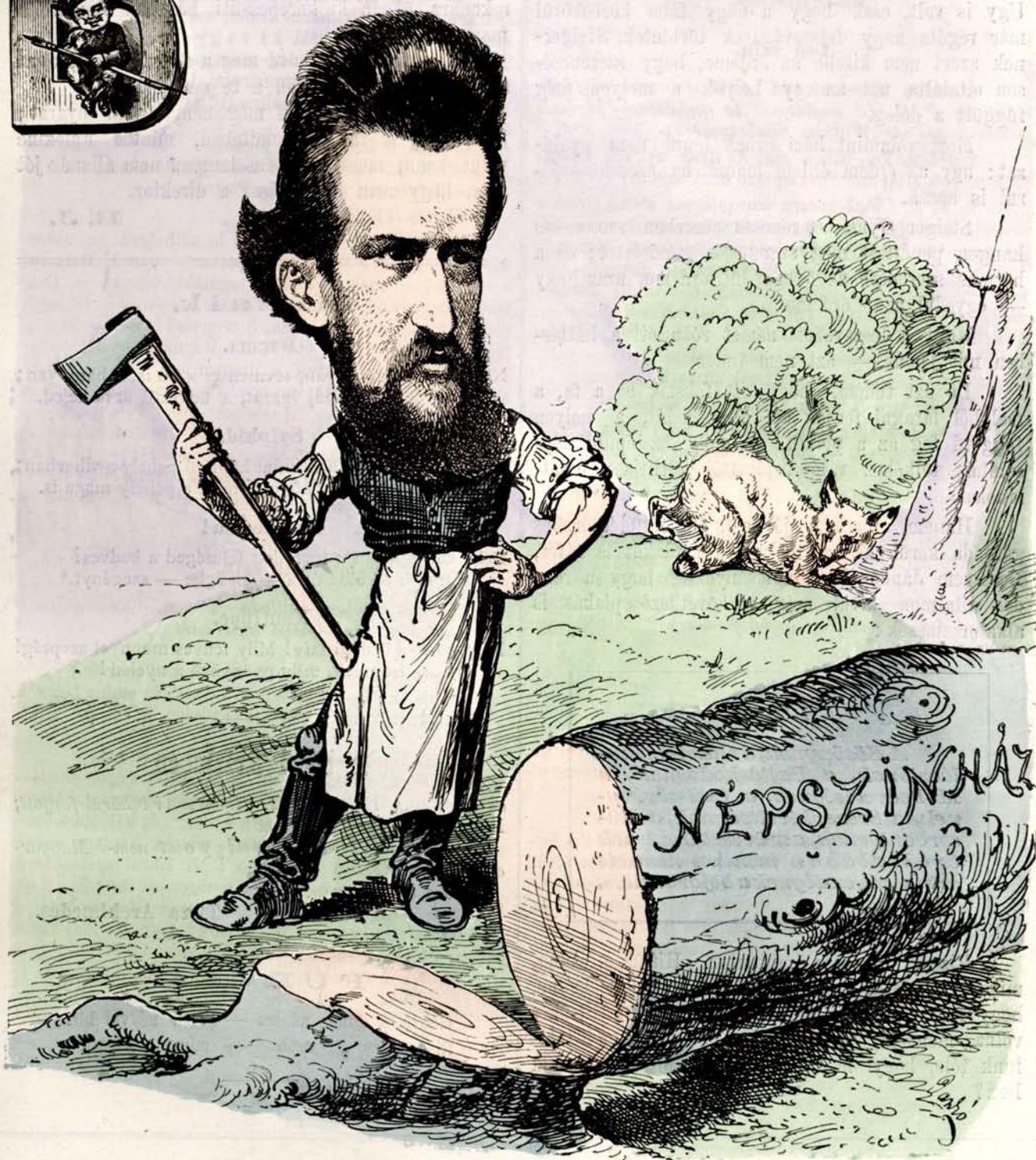

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Steiger Gyula.

Ott fekszik!

Azt hitte, hogy nagy fába vágja a fejszét. Ugy is volt, csak hogy a nagy fába köröskörül már régóta nagy fejszevágások történtek. Steigernek azért nem kisebb az érdeme, hogy szerencsésen eltalálta azt az egy helyet, a melyen még függött a dolog.

Mert valamintházi urnak lenni nem gyalázat: úgy az érdem érdem marad, ha szerencse járul is hozzá.

Steiger Gyula szerencses perczben szerencsés hangon pendített meg szerencsés gondolatot; ez a hármasszerencse az ő egyedüli érdeme, azaz hogy — egyedül az ő érdeme.

Hogy a leszavazott német róka ott a háttérben mit jelent — azt nem tudom.

De azt tudom, hogy itt fekszik ez a fa, a melyből faragni fogják azt a gerendát, a melyen függeni fog az a plakát, a mely az épülő népszínház telkéhez való bejáratától eltiltja a hivatalnokokat.

Hanem, mert a jó erős fából elég széles gerenda kerül ki, a melyre két plakát is ráfér, Borsszem Jankó előre indítványozza, hogy a rendes tilalmon kívül még a következő plakát is alkalmaztassék:

Tilalom.

A Közönynek, a Gázsi-spekuláczióknak, a Pajtáskodásnak, a Műkedvelőségnek, a Cselszövénynek, a Szerepkiváltságnak, a Műsorbontásnak, a művészeti Önzésnek és általában minden nemzeti színházi vendégnek a bejárat tilos.

Bizony, tempora mutantur. Hittük-e volna, mikor mindenki csak félve reménykedett benne, hogy lesz talán egy nemzeti színházunk? Hittük-e volna, mondom, 37-ben, hogy 73-ban félni találunk tőle, hogy még egy nemzeti színházunk lesz?

Pedig csak ettől félnek az emberek. A telek megvan, a buzgalom megvan, a pénz is tán meglesz, a közönség is meglesz, intendansra nem lesz szükség; szóval: mindenütt a legkedvezőbb kilátások üdvözlik a népszínházi csecsemőt, csak attól az egytől ne tartanának sokan, hogy arra a távoli rokonára üt, a ki kerepes-úti házában steigerolja maga magát.

E steigerolástól óvd meg a népszínházat, szent Steiger, és áldott leszen a te emléked!

No de, egy Feleki még nem csinál nyarat; jobb, hogy ő van a komitéban, mintha Felekiné volna benn, mert akkor csakugyan nem állanék jót róla, hogy nem Feleki lesz a direktor.

B. J.

Mozai k.

Dogma.

Nem Pio nono csupán; tévmentes a nő is, a hány van; Adj, de ne mondj igazat, s üdvözül árva fejed.

Sylphid.

Száll, forog a tánczban, mint könnyü pehely a viharban; Hogyne? hisz oly könnyü mint a pehely maga is.

Pax tecum!

Béke van a háznál; hova lett feleséged a kedves?
„Orvosa elküldé útra — az égbe — szegényt.”

Xantippe.

Mily gonosz ördögi szív! Mily fényes mennyei szépség!
Ostora istennek, mily gyönyörű a nyeled!

Borosta.

A bécsi krizisben

az egész csak Beust és Hohenwart körül forgott; Andrásy nyugodt maradt.

Már most kérдем: a sulypont nem-e Magyarországon van?

De biz' ott van.

Tisza Archimedes.

FURCSA.

Giskra, a dühös német — cseh névvel bir.

Rieger, „ „ cseh — német „ „

Eléje vágott — a lábára hágott,

vagyis

Talján Náczi, ezt én neked meg nem bocsátom soha!

APRÓ HIREK.

÷ A „Fővárosi Lapok“ kijelentik, hogy Szigligeti és Szigeti nélkül nem lehet népszínházat csinálni. — Csak próbálni kell! — Ki tudja, tán még Vadnai nélkül is lehet.

*

© A „Magyar Ujság“ és az „Ellenőr“ félreértések elhárítása végett kijelentik, hogy a „zúgsajtó“ alatt nem azt a sajtót kell érteni, a mely folyton zúg.

*

□ A „Magyar Állam“ ujdondásza írja: „Egy számár lap ujdondásától minden kitelik.“

*

|| A cseh kiegyezés alkalmából Están bátyánk baráti körben kijelentette, hogy ő Riegert nem igen ismeri, de Palaczky iránt láttatlanban is erős rokonszenvet érez.

*

+ Pauliny Tóth Vilmos, Szarvas Gábor azon akadémiai fölolvasása alkalmából, melyben bebizonyította, hogy a „nok“ képző tót eredetű és magyar képzésre alkalmatlan: tiltakozik az ellen, hogy a tót nemzeti tőkéből magyar honvédtábornokokat nevezzenek.

*

△ Azon hírre, hogy Rieger kocsiját cseh diákok húzták be Prága városába, egy bécsi lap megjegyzi, hogy Prágában legközelebb diákvonatu vaspályát fognak létesíteni.

*

> Mocsenyi interpellációjának állítására, hogy Magyarországon a nemzetiségek egyensúlya vesztélyeztetve van, hír szerint azon állapot adott alkalmat, melybe Miletics váci fogsága alatt jutott.

*

= Meddig élünk? kérdi Hegedüs ur a „Hon“-ban. Felelet: Nem sokáig; mert a példaszó azt tartja, hogy a gyermek, ha nagyon okos, korán meghal. Mi nálunk pedig a gyermekek már vezérezikket is irnak.

*

× Árulás. Helfy és Átkor összeveszvéen, Helfy azt bizonyítja, hogy Átkor már nem is kétszínű, hanem háromszínű; Átkor meg azt bizonyítja, hogy Helfy igaz, hogy csak egy ügyért harcol, mert — együgyű. A szélső bal koryphaeusai hír szerint tiltakozni fognak a párttitoknak illetén elárulása ellen.

*

* * Látvány a redoüte kis termében. Jövő vasárnap egy ember fogja magát produkálni, a ki az „Üstökösön“ nevet. Az illető így született.

*

† A nőképző egyesület elnöksége kijelenti, hogy a papságból kilépett Berecz Antalt azért volt kénytelen elbocsátani, mert a lapokban csak azt olvasták, hogy Berecz ur levetette a papi ruhát és úgy kelt házasságra; miután a közleményben nem volt említve, hogy Berecz ur más ruhát vett föl utána, kötelességük volt az erkölcs érdekében sat.

A buffetből.

— Saját sugónktól. —

Csernátóni in camera caritatis bevallotta, hogy a Mester (t. i. Tisza K.) interpellációjával mégis csak elszalasztotta kissé a kalapács nyelét. S midőn Csernátónit interpellálták, hogy miért zöngé mégis dicsőségét e hibának? — azt válaszóla, hogy elég tőle hogy a hibát töredelmesen bevallja, mondván: *qui s' accuse, s' excuse.*

*

Ez elmés megjegyzés nagyon tetszett a körülállóknak. Nyilván ott fogjuk azt olvasni az „apróságok“ közt. Hogy egymaga ne álljon ott e finom aperçu, ajánlunk még egynehanyat; p. o.:

A ki bele esik, az másnak vermet ás.

Addig merül az úsz, míg eltökik.

A ki bolhákkal lefekszik, kutyával kel föl.

stb.

De az alábbiakkal, meg vagyunk gyözdöve róla, még nagyobb applausust fog aratni; p. o.:

Columbus baglya és Minerva tojása.

Bileám nyila és Amor számará.

Augiás-fonal és Ariadne-istálló.

A gordiusi Orlando s a furiózus csomó.

sat.

A „Borsszem Jankó“ elménczei.

Tönödés.

Ha a minópába, mint olvasok az ójságlapokba, edj tisztéséges öltözetű fiotol ember ogorta bele az Eden-fölbe, mert aztat olvasta, hoid az ember a majomtul származza magát: hány tisztéséges meztelen öreg mojom önjilkolná magamagát esztendő által, ha halának, hoid tőlök az emberek származzák magukat.

Spitzig Iezig

a darvinismos megfigyelője Átkor órfiban.

Están és Sanyi interpellációja

a lajtántuli kérdés dolgában.

Tisza, Helfy és Mocsonyi urak három interpellációja ki nem meritvén a tárgyat, Están és Sanyi bátyáink is készülnek ez ügyben Andrásy grófhöz interpellatiót intézni, a következőképpen:

Tekéntve, hogy az históriai jus, mint az bor, annál böcsösebb, mentül régibb;

Tekéntve, hogy sashögyit és somlait, borovicát és aszut egy üvegbe öntenyi nem ferdebb eljárás, mint többféle országot egy rajkszrátban képviseltetni;

Tekéntve, hogy Andrásy gróf Bécsben az magyar nemzet kélpét hordja s ily magyar hordó létere sem kifolyást, sem befolyást nem-magyar területre nem gyakorolhat;

Tekéntve, hogy ez eljárás az magyar népet oly hirbe hozza, mintha szomjazna — mások fölötti uralom után:

kézzelük:

1-sődször, felelhet-e rúla jaz ministerelnök, hogy az lajtántuli kiegészés ismét viz z é v á l t.

2-szor, nem tart-e attól, hogy ennek is mi isszuk meg a levét?

Están, s. k.

Sanyi, s. k.

Ha egyszer az egyházi javak kérdése fog szőnyegre kerülni, akkor bizonyosan váltig ezt fogják hajtani: „Adjátok meg a császárnak, a mi a császáré s az Istennek, a mi az Istené.“

Én a rámeső részről szívesen lemondok — a nép javára.

A jó Isten.

Grammatika.

— Csernátóni bácsihoz. —

Nem volna-e helyénvaló, ha Tisza Kálmán, kitörülve interpellationális pensumából az „*accusativust*“ — helyébe „*excusativust*“ tenne?

Spiczényi Árpád,
II. oszt. tanuló.

Theatralia.

„Angelo.“ A dráma buzditására és támogatására Orczy Bódog nem jelenik meg páholyában. Neki a drámák közül egyáltalán csak Blaháné tesszik. — *Mig Shakespeare darabjaiba néhány népdalt betoldani nem lehet, csak oly darabokat szándékszik végignézni, melyek alatt a tactust verheti.*

* * *

Feleky — Homodei. Ha olyan gazember tudna lenni, a milyen szép a felesége volt, ő volna a legnagyobb gazember a színpadon. Egyelőre ártatlan intrikuma Felekyné szépségének színvonala alatt áll. Benedek megnyugszik. Ujházy megnyugszik. Benkő megnyugszik. Korcsek megnyugszik. Feleky sikere senkit sem nyugtalanít s ez művészetének egyik legnagyobb hatása.

* * *

A felvonásközi tapsra Szigligeti és Balázs meg akartak jelenni s csak a rendező szerencsés közbejöttének köszönhető, hogy idejekorán felvilágosítottak, miszerint Angelót adják s nem a Strike-ot, a Prielle Corneliának osztott taps pedig nem a Blaháné tapsból fennmaradt vég, melylyel szerzőket szokás előrántani.

* * *

Homodei, a jeles rendőr, Thaiszra oly hatást gyakorolt, hogy azonnal meg akarta nyerni; de úgy hallatszik, a belügyminiszter már előtte tön lépéseket, hogy a jeles kémét az államrendőrségnek megnyerje.

* * *

Meglepte a közönséget, hogy Homodei, ki Rodolfónak el tudja mondani: te nem vagy Rodolfo, hanem Nagy Imre, nem vagy bujdosó, hanem fiatal színész, — mért nem mondá el Felekyné is, hogy: Te nem vagy Homodei, hanem vagy Feleky, nem a rettentő, szerelmes, kísérteties sbirr, hanem egy jelentéktelen, köznap, ártatlan drabant; meg nem rémítsz senkit, legföljebb a sügöt, ki nem győz tudóval!

Chiselburgból.

„Ez az austerlitz nap!“ kiáltá I. Napoleon Jenánál. „Ez a st. cloudi és párisi rheuma!“ monda III. Napoleon, hogy asyllumába lépett. Olyan szaggyatásokat érzett, mint uralkodásának legboldogabb napjaiban.

„Kurta magyarok története.“

(Ily czimen ad ki V a h o t Sándorné egy történelmi művet. Czelért, iróért egyaránt lelkesülve: Borsszem Jankó a kurta hét vezérek eredeti arczképével kedveskedik, mely hozzájárulás nem csekély mértékben nevelni van hivatva a „kurta magyarok történetének“ becsét.)

Rimanóczy Álmos.

Madarász Árpád.

Huba Kuba.

Horn Bendegúz.

Pulszky Taksony.

Tuhtum.

A legkurtább magyar.

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

— From our own —

Hignazio Elfy. Uraim, mi a föderalismust akarjuk. (*Ugy van!*) Nem rajtunk mulik, hogy nem látjuk a király fején a szerb koronát, a nagy vajda koronáját, a Venczelkoronát. (*Sóhajok: igaz!*) Mi a magyarországi nemzetségekkel együvé akarunk forni úgy, hogy, amint mi itt e párton vagyunk magyar-magyarok: legyünk oláh magyarok, rác magyarok, tót magyarok, cseh magyarok! (*Jeles!*) Mily giardinetto! Magyar kolbász rác szármán, melléje oláh puliszka, cseh pimaszokkal garnirozva! (*Pompás!*) A haza egygyé olvadna! Össze olvadnánk! (*Össze bizony!*) O gioja! Elhordta a gólya, melylyel egyenest Andrásy grófra czélzok. (*Evviva!*) Ha egy akol egy pásztorral boldog — mennyivel boldogabb egy akol tiz pásztorral! (*Haj, haj! Igaz!*) Ennélfogva interpellálok Andrásy minister-elnököt: megakasztva pártunkat e törekvéseiben, miért akarja az országot megmenteni? (*Helyes!*)

Tisza Kálmán. Tisztelt ház! A tisztelt előttem fessegő fölfogásához leereszkedve, én is azt vallom, hogy a nemzetiségeket minden áron ki kell elégiteni. (*Igaz!*) S miután a nemzetiségek csak akkor lesznek kielégítve, ha Oláhország Kurticsnál, Rácország Versecznél, Csehország pedig Pozsonynál kezdődik: örömmel vetjük alá magunkat e méltányos kívánalmaknak. (*Int. Györffy tapsol mint egy fakír. Csernatonni forog mint egy dervis.*) Interpellálok tehát a minister-elnököt: miért merte ő a ház engedelmé nélkül az országot megmenteni? (*Leül. Lelkes taps. Györffinek, Csernatoninak csókra nyújtja oda kezét.*)

Mocsonyi Sándor. Tisztelt előttemszóló pártfeleim fölsilegessé tették ngyan, hogy a ministerelnökhöz intézett interpellációt ismétljem. De hálátlanság volna, ez államférfiúi bölcsék intését meg nem szivelve, interpellációmmal harmadiknak nem szegődni két társamhoz, kérdeztvén Andrásy grófot: megfontolta-e azon veszedelmeket, mik abból származnak, ha valamely kormányférfi eszélylyel dolgozik, ha erre a háztól külön meghatalmazást nem nyer s mivel képes kimenteni azt, hogy a cseh verebet lelöve, az oláh és rác verebeket is elriasztotta? (*Kiadatik.*)

Elnök (*ezek után jelenti, hogy a Kisfaludy-társaság a képviselőház tagjait a nov. hó 12-én tartandó Toldy-ünnepélyre meghívja.*)

Hignazio Elfy (*interpellálja a ministerelnököt: van e tudomása arról, hogy a hazában Toldy-ünnepélyt akarnak rendezni, s ha van, tett-e abba valami beleavatkozást, ami annál sulyosabb, mert az 1867-ki kiegyezés erről is elmulasztotta intézkedéseket tenni. Különbén a Toldy-ünnepély alkalmas arra, hogy a többi nemzetiségeket megsértse, az illető sohasem irván sem rác, sem bunyevác, sem oláh irodalom-történetet.*)

Elnök (*jelenti Klobusitzky Péter képviselőnek e hó 13-án történt halálát.*)

Hignazio Elfy. Van-e Andrásynak tudomása a nevezett képviselőnek szomorú haláláról, s ha van, mit tett e parlamenttag halálának elhárítására? (*Kiadatik.*)

Tisza Lajos (*bemutatja választási jegyzőkönyvét, mire Tisza Kálmán hevesen megéljenzetetik.*)

Hignazio Elfy (*interpellációt intéz az összes kormányhoz, miért van az, hogy a fák nem nőnek az égbe, s ha a kormánynak erről van tudomása, meri-e állítani, hogy neki ebben valami érdeme van?*)

A „STRIKE.”

— Francoziából *coppérozott*, több halálesettel és Nicolits ur zenéjével súlyosított eredeti színmű. —

Irta: **Szigligeti Balázs.**

Személyek:

Szigligeti Ede, helybeli népszimű-kovács mester.

Balázs Sándor, talál patkószöveget, amiből majsztrammal aranyat szűr.

Blaháné, kocsmárosné a „nemzeti színházhoz.” Épkézláb, dalsínos menyecske.

Tamási, bomlik vele.

B. Orczy, „ utána.

Ujházy

Benedek } gázi-főlemelést sürgető strikosok.

Flóra

Komáromy Othelló, „Isdfán padzsi.” Jó ember; csak Tamási üti agyon, amért hogy Blahánéval még csak 73 nótát fűtt el.

ESZTER. Látod öregem . . .

KOMÁROMY. Nem látok. Nem vagyok öreg. Érted? Hol a zsebkendő?

ESZTER. Nono, öregem . . .

KOMÁROMY. Hol a zsebkendő?

ESZTER. Náthás vagy, öregem?

KOMÁROMY. Othelló vagyok, nem náthás! Desdemona, hol a zsebkendő? (*Fogát csikorítja.*) Bármi csoda szerepet adjanak is — én Othellót játszom belőle. Mert ez az én legkedvesebb rollém. (*Vadul tekint.*) Hol van az a zsebkendő?!

ESZTER (*lefejtí kötényt s odaadja.*) Nesze, öregem. Ez is jó lesz.

KOMÁROMY (*fogát vicsorítja és vadul tekint*) A zsebkendőt, ha mondom!

BLAHÁNÉ. Hanem azt mondom ám magának, maga kóczos, elvegye azt a szegény Ágnyest, mert, látja ezt a tíz rózsaszín körmöt? — ezzel kaparom ki a két szőmit! (*Dalol.*)

B. ORCZY. Jaj, milyen sneker! (*Blahánének puszit dob a színpadra.*)

TAMÁSI. Jaj galambom (*dalol*), maga (*dalol*) olyan (*dalol*) kedves! (*dalol*). Én (*dalol*) magát (*dalol*) el akarom (*dalol*) venni. (*dalol*).

BLAHÁNÉ (*népdalt törül ki szeméből.*) Az a Gyuri — sanájlom — mást szeret — danájlom — meghalok — jajajaj! — bánatomban — delele!

TAMÁSI. S hej kocsmárosné angyalom — uhajja — mondja meg hát mi baja — s hej sanájdalom sanájlom — isten ugysa, sajnálom. Igaz a, iczacza!

BLAHÁNÉ } (félre.) Szegény Jancsi ! Bánatában
TAMÁSI } Szikráné
már beszélni sem tud, csak félre-énekel.

(*Ezalatt föbe ütik Jancsit; megőrül Agnes; bensül Feleky; meghal Eszter; éhen vesz két gyermek; felgyújtják a gyárat s Othelló, megundorodván Felekytől, lélekmaradásait csömörre magyarázza és megful. Blaháné mármost csak maga énekel s hogy a katasztrófa teljes legyen: egy fiatal ember megházasodik.*)

— A színpalak mögött. —

(*Tapsvihar. A közönség hangosan kiáltja: Blaháné!*)

SZIGLIGETI. Menjen ki, kollega ur, menjen már! Nem hallja, hogy kiáltják: B a l á z s é ! B a l á z s é . Nyilván azt értik alatta, hogy ez a fölvonás az öné. No, de menjen már! (*A taps folytatódik. Kiáltások. Blaháné! Szikráné!*)

BALÁZS. De mozduljon már, kollega ur! Szigligetit kiáltják, tisztán hallom! De kérem, menjen! (*Folytonos taps. „Blaháné! Szikráné!”*)

SZIGLIGETI. Én nem hallom tisztán. Tudja mit? Győződjünk meg s menjünk ki mindaketten; így legalább tisztában leszünk. (*Kimennek és meghajítják magukat. A közönség zavarban van, de a szerzők — tisztában vannak. — Függöny legördül, Szigligeti haza, Balázs haza, színészek haza, közönség haza, mind haza — szegény haza!*)

— Kritika. —

A „Strike” című népszínműben a szereplők mindenféle módon mulnak ki. Egyik v a s, másik t ú z, harmadik viz által. A méreg a nézőknek marad s utóbb kötéllal kell majd őket — fogni.

PRÁGÁBÓL.

Pane Rieger, a jövő cseh államkancellár, megszerkeszté már a külhatalmakhoz intézendő köriratot, melyben Nagy-Csehország etablirozását mint az európai békét egyáltalán nem fenyegetőt tünteti fel. Poroszországot külön megnyugtatta az iránt, hogy Porosz-Szilézia annektálása nincs a programmon. A mi a keleti ügyeket illeti, a minister ur kijelenti, hogy a Venzel-korona birodalmában a persiai insectenpulver mindinkább meghonosul.

Kállai kettős, vagy ki járja szebben?

avagy: du sublime au ridicule il-n'y-a qu'un

Pas de deux.

Uj részvénytársaság.

„Entreprise des pompes d'accouchements.“

Mintán az „entreprise des pompes funèbres“-féle temetkezési vállalatunk fényes eredményeket mutat föl: nem találjuk céliránytalannak, az ujon-született polgárokat vezetni be az életbe ép oly fényűvel, mint a milyennel a holtakat kísérik ki az életből.

Amannál az orvosi tudomány, emebben a garnison vitésége jár kezünkre.

Ugyanazon főséges egyszerűség, melylyel az elhunyt eltemettetik s mely az ipar által fényes szer-tartássá avattatott fel: legyen föllelhető a születések kör-ül is.

Az ember a szelvénybirtokos kunyhójában ép úgy, mint az uj nemes palotájában: voltakép minden elegancia nélkül pillantja meg a napvilágot. A mily fontos az ily ese-mény, ép oly szerényen, minden dísz nélkül megy az végbe.

Törekvésünk oda czéloz, hogy föntebbi czim alatt adózzunk az életnek is, illetőleg adózzék nekünk az élet is.

Az alapításban részt kellene vennie a gyöngéd családapának s ez esetre a következő módzatok állapíttatná-nak meg:

1. A részvény-társulat által szállítandó bábára vá-lasztékos öltözet adatik. A bábasszony folyékonyan beszél francziául, ügyesen és folytonosan zongoráz.
2. A bábával egyidejűleg husz trombitásból álló ze-nekar jelen meg, mely a gyermekágyas házban Wagner Rikárd legujabb szerzeményeit lesz elfuvandó.
3. Ha az ujon-született fuicska: az udvaron 101 ágyu-szó dördül; ha leányka: egyszerűen másfél óráig dobszó járja.
4. A bölcső gőzgép által hozatik ringásba, mely éjjel-nappal fűttetik. A gyermeknek nyujtandó szopó-pal-laczk tiszta ezüstből való és 30 fontot nyom.
5. A pólyák és pelenkák az „Entreprise des pompes d'accouchements“ **SPA** monogram-mal vannak aranyban kihimezve.
6. A keresztelő-vizre nézve egy jordánparti vízholdó-részvény-társulattal közvetlen összeköttetésbe léptünk.
7. Ha a született félnek a héber vallás vértanúságán kell átesnie: erre nézve ezüstnyelű késről és valódi shef-fieldi pengéről gondoskodunk.
8. Dajka-képző intézetünkben mindig bő választékot tartunk készletben e szükséges eselédfajból.
9. Ugyazintén batiszt-, és gyolcs-czuczlikat.

A vállalkozók.

CSODABOGÁR.

A „Magyarország és a nagyvilág“ szerkesztősége a követ-kező levelet kapta Érsekújvárról.

Tisztelt szerkesztő ur!

Minthogy előfizetési felhívásában az olvasható, hogy min-den előfizető oly jutalomképet nyer, melynek értéke 4 frt, tehát két forinttal több mint a negyedévi előfizetési ár: bátorkodom t. szerkesztő urat tisztelettel felkérni, sziveskedjék a jutalom-képet előfizetési pénz gyanánt megtartani és a fölösleg két fo-rintot az újsággal együtt postán megküldeni.

Megkülönböztetett tisztelettel

Kohn Salamonné*)

vegyes áruszó, vásártér 44. sz.

*) Puszi! Ha még edj feleséget vehetném — Gatt! — mindjárt magat házasodnám meg.

Spitzig Izig.

A szerkesztő postája.

„Genie.“ Mint e számból meggyőződhetik, használtunk be-lőle. — Pest, R. M. Ön azt kérdi, hogy Cs. miért indított írtó háborut a német zugsajtó ellen, mikor hát ennek szerkesztői is csak pénzt sajtoltak? Ön nyilván főmunkatarsa a Styx-nek. — János bácsi. Berukkoltattak a handabandériumba. A ka-litka készül. A két gémet hogyan rajzoljuk bele? — Temesvár-ra. Míg a magyar fővárosnak nincs magyar népszínháza, addig néman kell túrnunk a temesvári grundsteinlégek német dicsőségét, — Acerbus. Ha kiadnók, a régiék rovasara történék. — „Egy kaszirnő albumába.“ Még komolynak találna venni. Rosz tréfa volna. — Ó-Becse. A betű öl — de a cyrill betűtől ne tartsunk!

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)

Nyilt tér. *)

A „Proféta“ király-utca 49. sz a.

Évek hosszú során volt a „Profétához“ címzett sörház a régi német-színházterén, tulajdonosa, Ment ur kitünő vezetése alatt: a legjobb köröknek gyű-helye kitünő konyhája végett. E keresett sörház, mely nem birt már helyiséget nyujtani látogatói gazdag so-rának, most a Fleischmann-féle házba teszi át üzle-tét király-utca 49. sz. alá, a templomtér sarkára, hol a legkényelmesebb helyiség a legmagasabb igényeknek is megfelelő. A konyha, pincze, Ment ur vezetése alatt állván ezentul is, nem fog hagyni kívánni valót; vala-mint a pontos szolgálat sem. Hiszszük, hogy a „P r ó f é t á“-ban, király-utca 49. sz. a., mely f. hó 7-én nyílik meg, ismerőseinkkel újból találkozandunk.

A törzsvendégek.

*) Az ezen rovatban megjelentekért a szerkesztő nem vál-lal felelősséget.